

A ANG KAUTUSAN:

❖ ANG KAUTUSAN SA MAKALANGIT NA SANTUARYO.

- Nakita ni Juan na bukas ang santuwaryo sa langit at, sa loob nito, ang kaban ng tipan ay “nakita” (Apoc. 11:19). Nakatago ba ang kaban ng makalangit na santuwaryo hanggang noon? Ano ang sinisimbolo ng pangitaing ito?
- Ang kaban ay nanatiling “nakatago” sa buong taon, at maaari lamang “makita” sa Araw ng Pagbabayad-sala (Lev. 16:2, 12–13). Sa araw na iyon ay ginaganap ang paghuhukom, at ang mga kasalanan ay tiyak na inalis (Lev. 16:30).
- Tulad ng makalupang kopya nito, ang kaban ay naglalaman ng 10 utos, kung saan tayo ay hahatulan. Naglalaman din ito ng luklukan ng awa, isang simbolo ng banal na awa, kung saan tinatapan ng dugo ni Jesus ang ating mga kasalanan (1Pt. 1:18-19; 1Jn. 2:2; Awit 85:10).

❖ ANG WALANG HANGGANG KAUTUSAN.

- Bagama't karaniwan na ngayong marinig na inalis ni Jesus ang 10 utos sa krus, hindi iyon ang turo ng mga repormador, at hindi rin iyon ang itinuturo ng Bibliya.
- Bagama't totoo na, sa krus, ang mga batas at seremonya na may kaugnayan sa makalupang santuwaryo ay hindi na kinailangan, hindi ito ang kaso sa moral na Batas (Efe. 2:15).
- Ang Kautusan ng Diyos ay walang hanggan, perpekto, at namamahala sa pag-uugali ng bawat matalinong nilikha ng Diyos (Awit 19:7; 119:142; Roma 7:7, 12, 16, 22, 25; 1Jn. 3:4).
- Sa totoo lang, ang Kautusan ay walang hanggan dahil ito ay salamin ng mismong katangian ng Diyos (Awit 89:14; cf. Awit 119:172b, 142b).

B PAMAMAHINGA:

❖ ANG KAHULUGAN NG PAMAMAHINGA.

- Ipinapatupad ng ikaapat na utos ang pangigingilin ng Pamamahinga sa dalawang dahilan: dahil nilikha tayo ng Diyos (Ex. 20:8-11); at dahil tinubos niya tayo (Deut. 5:12-15).
- Para sa atin, ang Pamamahinga ay isang paghinto sa sanglinggo upang purihin ang ating Lumikha; pagnilayan ang kanyang tumutubos na pag-ibig; at alalahanin ang kanyang pangako na mamumuhay kasama Niya sa Bagong Paglalang. Sa ganitong paraan, ang Pamamahinga para sa atin ay isang espesyal na pagpapala mula sa ating Diyos.
- Sa kabilang banda, ipinapaalala nito sa atin na labis tayong minahal ng Diyos para hindi tayo iwanan nang tayo ay humiwalay sa Kanya.
- Sa pangigingilin ng Sabado, ipinakikita natin ang ating katapatan sa Diyos, at ang ating pagnanais na sambahin lamang Siya.

❖ ANG KAPAHINGAHAN AT ANG PANAHON NG WAKAS.

- Inilalarawan ng Apocalipsis 13 ang iba't ibang kapangyarihang ginamit ni Satanas upang linlangin ang mundo palayo sa Diyos. Lahat ng bagay sa kabanatang ito ay nauugnay sa pagsamba (Apoc. 13:4, 8, s12, 15).
- Ang isa sa mga kapangyarihang binanggit ay direktang nauugnay sa maliit na sungay ng Daniel 7, na naglalayong baguhin ang panahon at ang kautusan (Apoc. 13:5; Dan. 7:25).
- Ang kapangyarihang ito ay nagpawalang-bisa sa ikalawang utos (pagsamba sa mga imahe), at binago ang ikaapat (ang panahon ng pagsamba), na inilipat ang kabanalan ng Sabado sa Linggo.
- Sa mga huling sandali, mamimilit siyang sumamba sa isang “larawan” sa pamamagitan ng pagbabawal sa pagbili at pagbebenta [mga gawaing ipinagbabawal sa Sabado] (Apoc. 13:14-17). Ang “marka ng halimaw” na ito ay isang simbolo na nagsasabi sa atin tungkol sa mga tatanggap sa Linggo na itinatag ng tao bilang araw ng pagsamba, sa halip na Sabado na itinatag ng Diyos.

C ANG KAUTUSAN, ANG PAMAMAHINGA AT PAGSAMBA.

- ❖ Ang tatlong mensahe na ipinahahayag sa panahon ng kawakasan ay nauugnay sa pagsamba at, samakatuwid, sa Kapahingahan at sa Kautusan ng Diyos.
 - Unang mensahe (Apoc. 14:6-7): Maghanda para sa paghatol (na ang pamantayan ay ang Kautusan), at sambahin ang Lumikha (tulad ng ipinaaalala sa atin ng Sabado)
 - Ikalawang mensahe (Apoc. 14:8): Lumayo sa mga sistema ng relihiyon na nagbibigay ng huwad na pagsamba sa Diyos
 - Ikatlong mensahe (Apoc. 14:9-11): Magpasya kung sino at paano sasamba: Diyos, pangigingilin ng Kapahingahan; o ang kaaway, na tinatanggap ang kanyang marka

- ❖ Upang masunod ang mga utos sa mga kritikal na sandali, kailangan nilang tanggapin ang pananampalataya ni Jesus: hindi natitinag; malalim; okupado; hindi natatalo (Apoc. 14:12).